

Megjelenik hetenként kétszer
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLET

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Előfizetési ár:

Negyed évre. „ 2.—
Fél évre. . . „ 4.—
Egész évre . K 8.—

Egyes szám ára 8 fill.
Egy hóra . . 70 fill.

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Nem én akartam ezt...

Irta: Csukovits Sándor.

Egy hírlapi közlemény alapján amilyen igaz, annyira megható és a legjelesebb festő ecsetére is méltó jelenet elevenedik meg lelkem előtt.

A kép háttérében az ádáz tusának ködszerű vonalai láthatók. Az előtér mesgyéjét a még el nem földelt hősök holtteste takarja. Az előtérben néhány sír, rajtuk egyszerű kereszt. A sírok előtt imájába mélyedve a világ leghatalmasabb uralkodója térdel, mögötte mélyen meghatva áll környezete. Más körülmények között drága szőnyeget teritenének a császár elé: most ez sértené lelkünket, hiszen a felséges ur a legdrágább szőnyegen, a hősök vérével áztatott és megszentelt földön térdel.

Midőn Vilmos császár befejezi imáját, mintha csak a királyok királyának adna számadást, a belső érzéstől reszkető hangon szól környezetéhez: Nem én akartam ezt...

Álljunk meg néhány percre e sokat mondó egy-két szónál és szenteljünk néhány gondolatot a hatalmas uralkodó lelkéből előtörő e vallomásnak.

Már egy esztendeje dúl a világtörténelem leghatalmasabb háborúja. Népek milliói küzdenek véres harcban az áldástosztó és lelkünkől óhajtott békéért. Nincsen olyan nagy áldozat, a melyet ennek reményében a haza oltárán be nem mutatnánk. Hőseink ezreinek és ezreinek drága vére ömlött már a dicsőséget és haláltosztó harctéren. S mi, kik távol vagyunk a véres tusától, nem

riadunk vissza az anyagi áldozattól, a nagy napokban lemondani, túrni és szenvedni, remélni és bízni tanulunk. De feljajdul lelkünk mikor annyi kulturértéknek pusztulásáról s a földi boldogulás annyi reményének megtöréséről értesülünk. Lelkünk előtt megjelennek a menekültek ezrei, akiket családi fészükéből kergetett ki a háború kényszere. Látjuk a nagy harcteret, amelyen végigpusztított a küzdelem romboló förgetege.

Sajgó lelkünkéből önkéntelen jő ajkunkra a kérdés: kit terhel a felelősség e borzalmas világháborúért; vagy lehet-e egyáltalán ember, aki lelkiismeretében felelősséget merne vállalni a háboruokozta annyi gyászért és pusztulásért?

De a kérés lelkiismeret segít magán. Nagyon jól tudjuk és sűrűen olvassuk, hogy ellenségeink ádáz gyűlölete a diplomácia minden mesterkedésével és a szavakkal való lelkiismeretlen játékkal reánk és hű szövetségesünkre akarja háritani a felelősség terhét. Nincs az a kigondolható vád, mellyel a németek hatalmas uralkodóját ne illetnék s nincs az a tehetetlen harag-szülte gúny, mellyel ellene ne fordulnának. Még Anglia is ártatlan képpel mossa kezét, pedig tudhatná, hogy a szerecsent nem lehet fehérre mosni.

Szóval ellenségeink így állítják meg az Igazság mérlegét: mi és hű szövetségesünk akartuk a rémes háborút, különösen pedig Németország hatalmaskodása idézte elő, míg Anglia és társai csak nehéz szívvel és kényszerülve ragadták meg a védelem

fegyverét. Ezt az állítást azonban megdöntötték már a diplomáciának közrebocsátott okmányai s megdöntik maguk a tények is. Nagyon jól tudjuk, hogy ellenségeink csak alkalomra vártak, hogy ránk törjenek. Teljesen bizonyított tény, hogy Oroszország már hónapokkal a hadüzenet előtt megkezdte a mozgósítást, bármennyire igyekezett is hivatalosan letagadni a tényt. Ellenségeink lelkében már régen égett a vágy: letörni és kitérgetni Németországot s vele együtt bennünket is. S hogy céljukat elérjék, nem riadtak vissza semmi eszköztől.

De egyre nem gondoltak: hogy van még ereje az Igazságnak, hogy sujtó keze lecsap arra, ki vét ellene. S egyre dicsőségesebb győzedelmünk az Igazságnak aratása.

Midőn Vilmos császár a halál mezején, a hősök sirja mellett fohászokodott az Igazság Istenéhez, lelke megborzadt a felelősség gondolatától, mely e nagy háborúért egyesek és nemzetek lelkére nehezedik. S midőn elhárítja magát a felelősséget, megbizunk szavai igazságában s elhisszük a népét szerető, a békéért fáradozó egyeneslelkű nagy uralkodónak, hogy ő nem akarta a háborút.

●●● ELVBARATAINKHOZ! Kérjük ●●●
kath. társadalmunkat, hogy minden nyilvános helyiségben: kaszinóban, egyesületben, kávéházban, étteremben, dohánytőzsdékben, fodrásznál :: követeljék az „ÚJ ÉLET“-et. ::

Szeretem az éjszakát!

Sejtelmes éjszakák! Titkok titka:

Csend, melyben hangtalan sűgások

Lelkemre kigyóznak: átkarolnak,

Tágra nyílt szememmel mit látok?

Semmit a szemem! Csak lelkem érez

Egy-egy felvillanó fénycsóvát,

Sejtéseket, bánatos szépséget,

Óh, a lelkem csak ilyenkor lát!

Szeretem a titkos lágy éjszakát,

Mert nem bánt a fény, napsugár,

Bámulok a sötét csendességbe

S nem rikácsol sok haszonkufár.

Félécek, alig megálmodott álmok

Ringatnak csendes ámulásba;

De jó ámulni s könny nélkül sirni

Gyászos fekete éjszakába...!

Rottensteiner Richárd.

Jani öcsémnek, aki kispap lesz.

Irta: Szerafini Blanka.

(Folytatás.)

Egy buzgó és kiváló papunkról, aki egyuttal neves szónok is, mondotta egyszer egy nagyon művelt, megtért női ismerősöm: „Valahányszor ezt a papot misézni látom, ez a látvány sokkal nagyobb hatást tesz rám és sokkal jobban megerősít a hitben, mint a legjobb és leghatásosabb hitvédelmi beszédek“. Igaz, ez így van s ha nem volnának papok, akikről így lehet beszélni, azt hiszem, a jó Isten maga sem kívánhatná tőlünk azt az óriási bizalmat a pap iránt, aminőre pl. a gyónásban szükségünk van. Hiszen amilyen csodálatosan merész és istenien fönséges dolog a gyónás, amilyen végtelen sok vigasznak és megtisztult szent örömeknek forrása, épp oly emberfölöttileg nehéz, súlyos és megalázó volna, ha nem volnának papok, akikről tudjuk, látjuk, érezzük, hogy a bizalommal, mellyel előttük egész lelkünket feltártjuk, csak önmagunkat tiszteljük meg. Igen, a bizalommal, kedves öcsém. Sokszor elgondolkoztam róla. Nincs a világon pálya, kaszt, foglalkozás, melynek képviselőit oly állandó, oly rendszeres s oly

kiméretlen inzultusoknak tenné ki a világ, mint a katolikus papot. Gúny, gyanusítás, rágalom csak úgy röpködnek a kath. pap feje körül s mennél magasabban áll a papi pálya minden más földi pálya fölött, annál megalázóbb és szégyenletesebb meggyanúsításokkal iparkodnak sokan kiirtani a hívek szívéből a tiszteletet és bizalmat a pappal szemben: gyakran annál inkább, mentől jobb és buzgóbb a pap. És mégis, csodálatos dolog! A rengeteg piszkolódás mellett is micsoda kimondhatatlanul magasan áll lelkünk előtt a katolikus pap, mily leirhatatlanul magasztos képet alkot magának a hívők sok százezernyi serege a kath. papságról, hogy minden gúny dacára igenis százszázalékosan oly gyermekded és intim bizalommal közelít feléje! Micsoda diadalive a kath. papságnak minden egyes gyóntatószék, főleg városokban! Nemcsak egyszerű emberek, hanem a legtudósabbak s legelőkelőbbek is, nemcsak mi, állítólagos érzelmi tultengésben levő nők, de a legszárzább, legkomolyabb, leghidegebb férfiak is és — fordítva is elmondhatom — nemcsak a rideg férfiak, hanem mi, gyöngé, félénk, zárkozott nők is!... És mi mindent, Istenem, mi mindent nem beszélünk meg az Isten helyettesével;

▼ Szalámit, sajtót, akácmézet, Pilseni Bürgerbräu-sört, mindenféle gyümölcsnedvet a legjobb minőségben jutányos árban ajánl ▼

▼ Gruber János ▼

csemegekereskedő

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 107/a szám. ▼

Munkásbiztosítás.

Zárószó.

A m. orsz. munkások rokkant és nyugdíj-egyletének központi választmánya 1915. június 20-iki jegyzőkönyvének 15. pontjában foglalkozott újból a röpiratommal; megállapítja, hogy pesszimista vagyok; hogy eddig a háborúnak egyletünkön nyoma sem látszik, sőt — mult év július elejétől ezen év június végéig 1,200.000 koronát csatolt a törzsvagyonhoz. Baj tehát nem lehet! De ha volna is!...

Tehát a t. központ optimista, mert úgy látja, hogy egyletünk pénzügyi vérbőségben szenved.

Nem értem ezt a cáfolásban való igyekvést, amikor kéziratom még kinyomtatva sem volt. De ha már pesszimista vagyok, úgy a t. központ elhamarkodott cáfolatára teljes higgadtsággal jelentem ki: *ha sötétlen is látom a helyzetet, pesszimizmusom még mindig nem volt oly sötét, mint azon matematikai munkálat, amelyet a t. központ a 10 filléres illetékemelés érdekében dolgoztatott ki*, mert én a tagok segélyigényeinek a tagilleték fizetési kötelezettségeinek eddigi épségben hagyása mellett az egyesület szanálását a kötelező alapon való államosításban látom.

Viszont a t. központ optimizmusa egyáltalán nincs indokolva épen a matematikai munkálat súlyos érvei alapján; mert ha már 1913-ban annak a meggyőző bebizonyítására vállalkozott, hogy a 10 filléres illetékemelés helyett az illetékek ötszörös emelése volna indokolt, *mennyire indokoltabb ez ma, midőn az 1913. évi békés kilátásokat a háborus állapot súlyosította?*

Ha tehát a t. központ *ma* hallani sem akar államosításról, *ugy eddigi államosító törekvései nem voltak őszinték*, mert úgy mondja — mielőtt az egyesület válságba kerülne „*kellő időben gondoskodni lehet a válság megelőzéséről*“. Mivel pedig itt a t. központ nem az államosításra gondol — hiszen ezt az elnökség pusztá megrendelésére megcsinálni nem lehet — *az ötszörös*

mi mindent nem tárunk föl előtte; mi mindenben nem kérjük ki tanácsát, oly dolgokban is, amikről a világ minden kincseért nem beszélne legbizalmasabb barátunkkal, sőt tán még édes anyánkkal sem; amiket el szeretnénk titkolni még a jó Isten s tán önmagunk előtt is! S mily természetesen, mily könnyen tesszük meg ezt s mily magasztosnak, mily megnyugtatónak, mily magától értetődőnek tartjuk, hogy amit senkivel nem közölnénk, azt elmondjuk neki; mily boldogok vagyunk, hogy kiönthetjük szívünket annak, akit Krisztus rendelt atyánknak, orvosunkul maga helyett s mennyire szentségtörőnek tartanók még a gondolatát is annak, hogy amit a pap szívébe öntünk, azt az ember hallja meg!

Kis öcsém, gondolkodtál-e arról, mit jelent az: mindenkinek, az egész hívő kereszténységnek tanácsadó atyja, orvosa, vigasztalója lenni? ezer és ezer szenvedő, vergődő, vétkező, szívnek vezetőül, támaszul szolgálni? királyt és koldust, főhercegi és főrangú sarját ép úgy, mint a napi kenyérért vivődő kisembert élte minden fázisában, minden gondolatában, vágyában, szerelmében, bánatában, cselekedetében, szavában, mulasztásában — amennyiben erkölcsi vonatkozásu — Isten-rendelte erővel és tekintéllyel kormányozni, ellenőrizni, vezetni és ítélni? Tudod te azt, hogy, amit Krisztus a 12 apostolnak a tulvilágon ígért, az rajtatok már itt a földön teljesül, hogy „*vele együtt fogtok trónokon ülni s vele együtt ítélitek Izrael 12 nemzetségét*“: mindazokat, akik üdvözülni fognak?

Ó reszkess meg a szent borzalomtól és reszkess meg a félelemtől, drága öcsém, hogy téged is e rendbe, e tisztbe hítt meg az Isten és törekedjél megérteni, hogy a pap áruló, ha nem szent; gonosztevő, ha

illetékemelésre gondolhat, mert erre elég egy küldöttgyűlés fél napja.

A munkásság rendkívüli ethikai és gazdasági érdekei már a 10 filléres emelésnél *hatalmas tilalomfát állítottak a további emelés ellen*. Meg vagyok győződve, hogy addig, míg a szanálásra az illetékemelésen kívül más mód is van — *az államosítás* — a kormány azért, mert a magyarországi munkásviszonyok konszolidálásának kulcsát tartja e kérdés által kezében, nem fog hozzájárulni ahhoz, hogy ezen ügyet magán-egyének — bár jóhiszemű buzgósa, a kísérleti nyul szerepére súlyosza alá.

Azzal, hogy a központ ellentmondó nyilatkozatai révén, követendő állásfoglalását, a 12-ik órában, az északi jégvilág ösködje borítja — nem tesz szolgálatot a közmegegyezésnek sem.

Az elnökség ugyanis ezt 200.000 tagot azon ígérettel szerezte, hogy heti 34—40 fillérért 10 évi tagság után fellépő alapszabályszerű segélyigény esetén fizet legott 618 koronát évenként. A közmegegyezés tehát arra vár nyilatkozatot, *hogy a háboru hatásai minő várható módon fogják egyletünkön átformáló erejüket érvényesíteni s ha kedvezőtlenül érvényesítenék, a krízis elhárítására történt-e intézkedés anélkül, hogy a tagok anyagi érdekei — bár egy fillér erejéig — csorbát szenvednének?*

A szolid üzleti felfogásról vallott nézetem ez.

Ha az elnökség a háborúnak az egyesületre eddig gyakorolt hatásait — a jövőre való nézvést — még valószínű alapról sem tudja megbírálni, az illetékemelésre való hivatkozásnak sem lehet helye. Ha pedig az elnökség már végzett vizsgálatai eredményeképp hivatkozik az illetékemelés lehetőségére, úgy megállapítom, *hogy lejtőre került vele*. Mert ha a háborus hatások előre helyett hátra viszik az egyesületet (amint hogy előre a vagyonosodás felé nem is vihetik), bizonyos az is, hogy az illetékemelésnek *követnie kell* a folyton változó viszonyok szerint felmerülő szükségleteket, a mérleget előre nem látható hullámzásoknak teszi ki

nem apostol; a legszentebb bizalmakkal visszaélő, ha nem méltó a legtisztább és legfinomabb lelkek teljes bizalmára! Légy hát szent pap te is! Aminő Borromei Károly volt, vagy Xavéri Ferenc, vagy Páli Vince, vagy annyi, annyi más! Akiknek az élete a legszebb prédikáció volt, akik mint a mágnes a vasporn szeimeit, úgy huzzák, ragadták a lelkeket, nem önmaguk, hanem az Úr Jézus felé! Mert mennél szentebb pap leszel, annál jobban meg fogod közelíteni az ideált, a kimondhatatlant, a szeráfok és kerúbok irigylése tárgyát: az igazi apostolt, a lélekhalász ideálját!

De nem; erre a szentségre nemcsak miattunk, hanem a magad érdekében is szükséged lesz. Én gyenge nő vagyok csak, aki nem tudok sokat; de úgy érzem, úgy sejttem, hogy boldogtalanabb ember a világon nem lehet a rossz vagy közepes papnál. Milyen ellenmondás az egész élete, milyen karrikatura! A legfőlségesebb, de a legnevetségesebb és legszánalmasabb torzmaszkba öltözve! A legdrágább kincsek hordozója, de komédiásmezben. Királyságok birtokosa, de gúnyruhában, szemétdombtrónuson! ó ne légy ilyen soha!

Mert ugyebár, ahogy csúnya emberek szeretik is hangoztatni bőven: a pap is csak ember. Hát hiszen hogyne: a papnak is van szive, vannak gyengéi, vannak szenvedélyei és lehetnek kísértései. És mégsem igaz, hogy „a pap is csak ember“. Nem: a pap angyal, ha legyőzi magában az embert és démon, ha nem győzi le! És mennél szédületesebb magaslatokon jár, annál biztosabban kell, hogy ur legyen a szive, a szenvedélyei, az emberies gyengéi fölött; egyébként nem fog tudni egyéniség maradni és nem lesz boldog egy percre sem.

(Vége következik.)

s sokáig nem lesz abban a helyzetben a vezetőség, hogy az egyesületet nyugvóponttra hozza.

Az államosítás preventív eszköz. Megelőzi a válságot, utját állja a feltámadó nyugtalanságnak, egy pillanat alatt rendezi és konszolidálja az egyletet, nemcsak, hanem sulya országos érdekűvé is növekszik. Milliókat részesít áldásaiban kiváltságos ezrek helyett.

Ami pedig ethikai értékét illeti, jelzem csak: odaérünk a németországi munkás-ethikához. A szociáldemokrácia lehet majd politikai irány, de hazátlan, vallástalan és államellenes tartalmát szépen felőrli annak a megnyugtató tudata, hogy ezen állami intézmény szüntette meg a munkássors felett lebegő emésztő bizonytalanságot, hozzákapcsolta a hazai földhöz a „hazátlan“ milliókat, hogy nem lehet ellensége a munkástársadalomnak az az egyház, az az állam, az a társadalom, mely gondolkodás nélkül hozta meg áldozatait a munkástársadalomért, amely *kezeben* érzi a haza minden becsületes fiának szerető szive lüktetését, a nemzeti zászló védelme alatt kiömlő hősi vért, hogy e szeretetből csak a megértő, megnemesítő, kölcsönös szeretet virága fakad.

Ilyen ethikai célokért ki ne lenne hive az államosításnak? A. Horváth Endre.

Világháború.

HÓFER JELENTÉSE:

Hivatalos.

Budapest, július 20.

Orosz hadszintér:

A Visztula és Bug között a szövetséges hadseregek tegnap a hátráló ellenség üldözése közben az utóbbi napok csataterén tul nyomultak előre.

Arz altábornagynak a sikerben kiválóan részes csapatainál a beszámított hadifoglyok száma 50 tisztre és 3500 főnyi legénységre emelkedett.

Csapatunk Soka lánál is több, mint 3000 embert ejtettek ioglyul.

A Visztulától nyugatra szövetségeseink hősie küzdelemben megtörte az oroszok ellenállását az Ilzanka mellett.

Radomtól délre és nyugatra osztrák-magyar ezredek heves harcokat vívtak. Az erdélyi gyalogság Kostrzyn helységet rohammal elfoglalta.

Radomot ma délelőtt csapataink megszállották.

Keletgaliciában a helyzet változatlan.

Bukovina és Besszarábia határán egy orosz dandáron rajtaütöttünk és szétugrasztottuk.

Olasz hadszintér:

A Görzi grófságban a csata tovább tart. A támadások, a melyeket az olaszok most már nagy hevességgel a görzi hidő ellen is intéztek tegnap és ma reggelre virradó éjszaka, megint eredménytelenek maradtak. A hidőnek délig tartó erős tűzvédelmi lövetése után a 11. olasz gyalogos hadosztály ittas csapatokkal megtámadta a podgorai szakaszt. Az ellenség helyenkint fedezékeinkbe nyomult, de onnan ismét kivetítettük.

Ujabb tűzvédelmi előkészítés után délután 4 órakor második támadás következett, melyet este 8 órára szintén visszavertünk.

A Doberdói fensik széléért a küzdelem elkeseredetten tovább folyik. Tegnap délután vitéz magyar honvédek visszavertek egy erős támadást, amelyet az ellenség Sdraussina mellett levő állásaink ellen intézett. Itt az olaszoknak 3 további tömeg-támadása is összeomlott.

Épígy meghiusult minden előretörésük a

Polazzói, Redipugliai és Vermiglianoi délnyugati fensíkuszegély ellen, valamint a Monte Cosich (Monfalconétól északra) ellen intézett támadásuk. A fedezékeibe visszaözlő ellenség mindent sulyos veszteségeket szenvedett.

A középső Isonzó mentén, a Krn vidékén és a Karinthiai határon a tüzérségi harcok még tartanak.

A Krn-től délre eső területen az alpini csapatoknak két heves támadását visszavertük.

A már említett Kreuzberg vidéki ütközetben az olaszok több, mint 200 halottat és körülbelül még egyszer annyi sebesültet vesztek. Ezzel szemben ottani összes veszteségünk 42 ember volt.

A Schluderbach-tól délre levő állást csapataink ismét visszafoglalták.

Gyengébb olasz erőknek a Col di Lana ellen intézett újabb támadása kudarcot vallott, úgy mint minden előző.

M. E. S.) HÖFER, altábornagy
a vezérkari főnök helyettese.

A NÉMET VEZÉRKAR BESZÁMOLÓJA:

A nagy főhadiszállás jelenti:

Berlin, július 20.

Nyugati hadszintér:

Kapcsolatban az aknarobbantással a Hooge kastélynál, Yperntől keletre az angolok a Hooge—yperni ut mindkét oldalán támadásba fogtak. A támadás állásaink előtt összeomlott. Helyenkint tüzérségi tüzünk miatt egyáltalán nem is hajhatták végre. A robbantási tölcsezt az angolok megszállották.

Soucheznél kézigranát támadásokat visszautasítottunk.

Albert tájékán a franciák élénk ágyuzás után előretörést kíséreltek meg fricourti állásaink ellen. Az ellenséget visszavertük.

Keleti hadszintér:

Kurlandban az oroszokat a Gross Shmardenalw—Tuckumtól keletre Gründornál és Usingennél visszaszorítottuk.

Kurschanytól keletre is hátrál az ellenség támadásunk elől.

A Narew-menti Nowagrodától északra a német csapatok hatalmukba kerítették az ellenséges állásokat.

A Skroda és Pissa patakok egybefolyásától északra ujonnan érkezett népfőlkelő csapatok, amelyek itt először kerültek tűzbe, különösen kitüntették magukat.

A Szkwa torkolatától északra elértük a Narewet. Ostrolenkától északnyugatra a parton épült állandó erődítményeit megszállottuk.

A Visztulától délre csapataink egészen a Blonie—grojeci állásig nyomultak előre. Itt az oroszok utóvédharcokban 560 foglyot és 2 géppuskát vesztek.

Délkeleti hadszintér:

Woyrsch vezérezredes landwehr és tartalékos csapatai az ellenséges tulerőt teljesen kivetették az Ilzanka állásából. A sietve harcba rendelt orosz tartalékoknak minden ellentámadását visszavertük. Több, mint 5000 fogoly jutott a németek kezére.

Csapataink a vert ellenség sarkában vannak. Lovasságunk elérte a Radom—iwangorodi vasutvonalat.

A felső Visztula és Bug között üldözzük a hátráló ellenséget.

(M. E. S.) Legfőbb hadvezetőség.

TÖRÖK HIVATALOS JELENTÉS.

Konstantinápoly, július 20.

A főhadiszállás jelenti:

Dardanella front:

Ari Burnunál július 18-án nem történt jelentős esemény.

Sedil Bahrnál reggel az ellenséges haderők egy része balszárnyunkon megtámadott egyes lövészárkokat. Az ellenséget becsaltuk a lövészárkokba és megsemmisítettük. Néhány franciát foglyul ejtettünk.

Anatóliai útegeink hevesen bombázták az ellenségnek tekeburnui táborát és partszállítási helyeit és tüzet okoztak, amely fél óra hosszat tartott és amelyet löporrobbanások kísértek.

Irak front:

A Kales ul Nedsim melletti ütközetben megvert ellenség nem kísérelt meg újabb támadást. Az ellenség folytatja sebesültjeinek hajókon dél felé szállítását, amelyet két nappal ezelőtt kezdett meg.

A többi fronton nem történt jelentős esemény.

Hirek.

Az aranygyapjas rend új lovagja. A király, mint a hivatalos lap közli, József Ferenc főherceget az aranygyapjas-rend lovagjává nevezte ki.

Frigyes főherceg tiszteletbeli doktor. Brünből jelentik: A brünni Ferenc József-műegyetem Frigyes főherceg hadsereg-főparancsnokot a technikai tudományok tiszteletbeli doktorává választotta.

Rajner főherceg özvegye meghalt. Bécsből jelentik: Mária főhercegnő, Rajner főherceg özvegye a Bécs mellett lévő Badenben meghalt. Az elhunyt főhercegnő 1825. szeptember 10-én született Bécsben és 1852. február 21-én hitvese lett Rajner főhercegné, aki 1913. január 27-én halt meg.

Személyi hir. Dr. Giesswein Sándor prelátus, orsz. képviselő, a Szent-István-Társulat alelnöke hosszabb nyári tartózkodásra Tarasp svájci fürdőhelyre utazott.

Kitüntetések. Öfelsége a német császár Strókey Lajos ezredesnek, a kismartoni honvédfőreáliskola parancsnokának, aki a háboru kezdetén a 84. sz. gyalogezredet vezényelte, az első osztályú vaskeresztet adományozta. — Schamburg-Lippe Frigyes herceg, a 9. huszárezred ezredese és Wiesinger Ferenc 76. gyalogezredbeli őrnagy az ellenség előtt tanúsított kitünő szolgálataikért a hadiékítményes III. oszt. katonai érdemkeresztet kapták. — Russ Rezső, a 14. huszárezred hadnagya, Russ Oszkár bornagykeresztedő fia, a szignum laudiszt kapta az ellenség előtt tanúsított bátor magatartásáért.

Kitüntetések a 18-ik honvédgyalozezredben. A 18. honvédgyalozezredet újabb több királyi kitüntetés érte. Öfelsége az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásuk elismeréséül a hadiékítményes 3. osztályú katonai érdemkeresztet adományozta Szávits Kornél 18. honvédgyalozezredbeli ezredesnek; legfelső dicséret elismeréséül tüntette ki Hofhauser Jenő, Lagler Béla és Schön Ernő századosokat, akik közül az utolsó a 7. hadsereg parancsnokságánál van, továbbá Pápay Imre főhadnagyot, Breuer György és Hembach Gyula tart. hadnagyokat; Pintér Pál tart. zászlós az I. oszt. ezüst vitézségi érmet kapta. — A király a koronás ezüst érdemkeresztet adományozta a vitézségi érem szalagján a következő altiszteknek az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréséül: Berschner György I. oszt. főszámvevőnek, Molnár István főfegyvermesternek, Zatlach Antal és Hintersteller István őrmestereknek, Haller József nyilvántartó őrmester segédmunkásnak, Bruckner Alajos és Nyiri Rezső I. oszt. számvivő altiszteknek.

Ezüstmise a helybeli Domonkosoknál.

Következő vasárnap, f. hó 25-én, 10 órakor Musatits P. Gergely, a helybeli domonkosrendház tagja, tartja ezüstmiséjét, vagyis 25 éves papi jubileumát. Az ünnepi szentbeszédet — közvetlenül a jubileumi mise evangéliuma után — Péter Bonifac, a gráci rendház tagja és noviciusmestere mondja, aki az ezüstmiséssel együtt ezelőtt 16-17 évvel 2 éven át tagja volt a helybeli rendháznak és akit a németajku soproni kath. hívek igen nagyra becsültek.

Változás a győri szentszéknél. Fetser Antal győri megyéspüspök Barilich Lőrinc pápai kamarás, győrujvárosi plebánost saját kérelmére teljes elismerése nyilvánítása mellett fölmentette a püspöki szentszéknél betöltött házasságvédői tisztség alól és helyébe Bedy Vince prépost-kanonokot nevezte ki.

Esküvő. A csatazajban, fegyvercsatogás közt a házasságkötések mintha szünetelnének. Amor nyila azonban csak mégis nem egyszer egymást megértő szívekre talál. Szerelmi frigyek, dobogó szívek mégis szövődnek és kapcsolódnak össze egy rövid-hosszu életen át. A dómtemplomban e hó 18-án, vagyis vasárnap d. e. 11 órakor a bájos Cserich Irma esküdtött örök hűséget Horváth Béla szombathelyi déli vasuti forgalmi hivatalnoknak. A boldog menyasszony anyja Cserich Luiza, városunk szerencséskezű szülésznője. Férje volt városi számvevő; s ő a soproni volt kórházi igazgató leánya. Tanukként szerepeltek: Pachofer Nándor wieni gyáros, Czauer Jenő cégvezető, Scherwák Ferenc ékszerész és Scharf Károly fodrász. Az esketési szertartást Pader Rezső prépost-kanonok végezte, aki szép, magasan szárnyaló beszédet intézett az ifju párhoz. A fiatalok első utja Mária-Czell, hol házasságukra a boldogságos Szűz Anya szent áldását kéri.

Áthelyezés. A pénzügyminiszter borbolyai Gebhart Pált, szombathelyi kir. végrehajtót, aki jelenleg hadiszolgálatot teljesít, a soproni királyi pénzügyigazgatóságához helyezte át.

Hősi halál. Nap-nap után érkezik a hír, hogy ez meg az, itt meg ott a harctéren hősi halált halt. Szomoruan regisztráljuk e híreket, hogy hőseink neve az utókor előtt ne csak a szívben, de betűkben megrögzítve a papíron is éljen. Az elért diadalmak győzedelmek természetesen áldozatokat követelnek. Ám hőseink neve az anyakönyvben bizonyára mindenkor ragyogni fognak. Az utóbbi időkben sok-sok ily szomorú hír érintette szívünket fájdalmasan. Megemlítjük ezek között Dr. László Samu kapuvári járásorvos, tisztii főorvos Imre nevű doktor fiának hősi kimúltát is. Nevezett ugyanis a diadalmas lemergi csatában, sulyos hasihagymázban megbetegedett. A jaroslai kórházba szállították. Szegény édesatyja egyetlen fiának látogatására Jarosluba utazott, de nagy fájdalmára szeretett fiának már csak a holttestére borulhatott. Legyen áldott emlékezete! — Rotherman Dániel lovag, a 9. huszárezred zászlósa, a Hartig és Rothermann cukorgyár társfőnöke, Grodek környékén hősi halált halt. — Szerkesztőségünkbe érkezett gyászjelentésből értesülünk, hogy Eigner István 76. gyalogezredbeli tart. főhadnagy, századparancsnok, m. kir. posta- és táviratist a Lemberg körüli ütközetekben schrapnell-lövés okozta sebében f. hó 5-én elhunyt. Temetése f. hó 7-én volt a lemergi temetőben.

A Szent Benedekrend gyásza. Ollinger Alkuin nyug. jószágkormányzó Bakonybélben, 82 éves korában — miután 56 évet töltött az ur szolgálatában — csendesesen elhunyt. Az elköltözött 32 éven át vezette a kismegyesi gazdaságot és tevékeny részt vett a győri törvényhatósági és közigazgatási bizottságokban mint annak hosszú időn át való tagja.

Haláleset. Lauringer János magánzó, Kőszeg városának képviselőtestületi tagja, Lauringer Ernő főreáliskolai tanár, muzeumi főőr édesatyja, 79 éves korában elhunyt Kőszegen.

Adomány. Roller Gertrud, Roller kapitány felesége 100 kor. adományozott a Zita kórházban elhelyezett katonák részére fehérnemű beszerzése céljából, a miért ezuton is hálás köszönetet mond a vezetőség.

Főpásztori körlevél. Fetsner Antal megyéspüspökünk most kiadott XIII. számú körlevelében elsősorban a katonaság lelki gondozását ajánlja papsága figyelmébe, majd az egyházmegye templomaiban augusztus 8-ára a rokkant katonák javára gyűjtést rendel el. A főpásztor ezenkívül részletesen ismerteti a Hadsegítő Hivatal hivatását és támogatását ajánlja. A körlevél végül több személyi hirt közöl.

A szárazvámí tüzkárosultak részére újabb adakoztak: Fertsák Ferenc plebános 20 K, Sieber Ernő plebános 20 K, Polák Gyula, Mariska Ferenc, Buchinger Károly, Krahl János plebánosok, Pader Rezső prépost, a soproni szent Antal-persely, Stöger Endre vendéglős 10—10 K, Stückerholzer Maria 6 K. A plebánia hivatalban eddig 1818 K folyt be. A nemes adakozóknak hálás köszönetet mond a plebánia hivatal.

A vörös kereszt egyesület érdekében mult vasárnapra a Deákterén s Erzsébetkertben tervezett térzenéket a kedvezőtlen időjárás miatt elhalasztották.

A kath. testvérület a f. hó 16-án tartott választmányi ülésén elhatározta, hogy segélyezett tagjainak tagsági díját 2 K 40 f-ről 3 K 20 f-re emeli f. évi július 1-től kezdődő hatállyal, mert csak így tartható egyensúlyban a bevételi s kiadási összeg, amely utóbbi a tagoknak nyújtott segélyezési cikkek drágulása folytán nagyban emelkedett.

Győri h.r. Mult vasárnap találkoztak Győrött azok a férfiak, kik az 1879—80. iskolaévben a győri bencésgimnáziumban érettségiztek. Ezek között van Balog Jenő dr. igazságügyminiszter, Gaár Vilmos dr. kuriai bíró volt soproni ügyvéd. A volt tanárok közül az összegyűjtöten megjelentek Öcsényi (Francsics) Norbert apát és Bierbauer N.

A soproni általános ipartestület f. hó 20-án egyesületi helyiségében ülést tartott, amelyen 1. a mult ülés jegyzőkönyvét olvasták föl, 2. a mult havi jelentést terjesztették elő, 3. a hadsegélyző hivatal s 4. a keszthelyi ipartestület átíratát tárgyalták, amely a gabonamérek rekvirálásáról és a maximális árakról szól. Végül 5. különféle indítványokat tárgyaltak.

A siketnéma-intézet felügyelő bizottsága legutóbb Baán Endre dr. főispán elnökletével tartott ülésén Völcker József intézeti igazgató kimerítő jelentést tett az intézet működéséről és részleges indítványt terjesztett elő a jövő évi költségvetésre vonatkozóan.

A városi kórházépítési bizottsága szombaton tartott ülésén, a melyen Töpler Kálmán dr. polgármester elnökölt, a kórháznak mielőbb való teljes fölépítéséről, illetőleg az építésnek befejezéséről tárgyaltak. A mérnöki hivatal jelentése szerint a különféle építési anyagok árának emelkedése dacára az eredeti költségvetés nem emelkedett. A jelentés szerint a kórház összel elkészül és tavasszal megnyitható.

Szerb fogoly szökevények. Az ostfiaszsonyi fogolytáborból három szerb fogoly megszökött. A hatóság elfogatásuk végett megtette a szükséges intézkedéseket.

Megbüntetett tejárus. Bruckner Lajosné soproni tejárust a városi rendőrkapitányság 3 napi elzárásra és 50 K pénzbüntetésre ítélte mivel a tőle forgalomba hozott tej 50% vizet tartalmazott. A nevezett az ítéletben megnyugodott.

Vonatelgázolás. Hétfőn este 10 órakor az Alsólőver-uti vasuti átjárónál Juhász Mihály kőműves ittas állapotban a vonat kerekei alá került és darabokra szaggadta. Hulláját a kórházba szállították. Neje előtte való héten hunyt el.

Megadta magát. Hogy az oroszoknak mennyire vérükben van a kézfeltartás, jellemzi a következő eset is: A napokban a postapalota előtti kocsitron, kézi-kocsit húzó orosz foglyokat kitértek. Ugyanakkor nagy sebességgel közeledik a postautomobil, amely annyira meglepte őket, hogy ki jobbra, ki balra ugrott előle, egy pedig önkéntelenül feltartotta a kezét, mintha megadná magát. Valószínűleg szabad óráiban sokat gyakorolta magát, úgy hogy rabja lett.

„Egyházi Közlöny“ — a magy. kath. papság kitérően szerkesztett hetilapja — most jelent meg igen gazdag tartalommal. A kath. világi közönség legnagyobb érdeklődésére is igényt tarthat mindig érdekes és élénk — az egész egyetemes egyházat illető — hireivel, valamint szakközleményeivel. Szerkeszti: Gerey József. Megrendelhető Budapest, VIII. ker., Eszterhazy-utca 19. Előfizetési ára egész évre 12 kor.

Örökimádás című hitbuzgalmi havi folyóirat legújabb száma rendkívül dus és érdekes tartalommal jelent meg. E valóban életrevaló folyóirat a Központi Oltáregyesület (Budapest, IV. ker., Ullői-ut 77.) kiadásában jelenik meg s előfizetési ára évre csak 3 korora. Ajánljuk t. előfizetőink pártfogásába.

Szellemeskedések.

Reklám. Vendég: Nézze pincér, a mai husadag csak félannyi mint a tegnapi. Honnan van ez? — Pincér: Hol tetszett tegnap ülni? — Vendég: Ott az ablak mellett? — Pincér: Igen, arra az asztalra reklámadagok jutnak, mert oda az utcáról is lehet látni!

Horváth József

hatós. enged. közvetítő-, cseléd-szerző-intézet és pincérügynök.

Sopron. Uj-utca 6. sz. Telefon 222.

Közvetítek eladást és vevést, házakat, birtokokat, vendéglőket, löwereket, kerteket, lakásokat és mindennemű személyzetet. — Tartok egyszersmind egy lakáshirdetőt kiadó lakásokra.

Soproni Takarékpénztár

SOPRON

Széchenyitér 19. szám

Alapított 1842.

Felek részére nyitva d. e. fél 9-től 12-ig, délután 3-tól 5-ig.

Fiók: Ruszt
Ferenc József-tér

Betétek takarékkönyvecskékre és folyószámlára

Jelzálogkölcsonök

Előleg értékpapírokra

Váltó elszámítás

Tőzsdei megbizások

Sorsjegyek, külföldi pénznemek

Az összes bankügyekben legelőnyösebb kiszolgálás. Safekasszák bérbeadása.

TÖPFL ANTAL

diszletfestő és mázó

Szélmalom-utca 6. SOPRON. Rákóczy-utca 17.

Elvállal minden e szakmába vágó munkálatokat, mint templomfestéseket stb. minden kivitelben, a legegyszerűbbtől a legfinomabb és művészies kivitelig. Kívánatra tervrajz és költségvetés.

Harcoló szövetségeseink szineivel ellátott táboriposta boríték kiadóhivatalunkban megrendelhető.

Alapított 1835.

Alapított 1835.

HILD LIPÓT

okl. kőműfaragómester és cementárúgyáros

Sopron, Kőfaragó-tér 5. szám.

Ajánlom magamat mindennemű épület- és szobrászmunka, oltárok, szószékek elkészítésére. — **Gazdag raktár kész sirkövekben.** — **Nagy raktár mindennemű beton- és cement-árúkbán**